

COMPRA, LLEGEIX, DIFON

La Verdad nº 112

(abril de 2023)

“La lluita contra la guerra i el combat contra la guerra social.”

Quinze mesos de guerra

El proper dia 24 es compleixen quinze mesos des que les tropes de Putin van envair Ucraïna, portant la guerra que es desenvolupava des del 2014 al Donbàs a un nivell superior. En aquest temps, hi ha hagut entre 100.000 i 200.000 morts en combat (les xifres oficials que donen tots dos bàndols formen part de la propaganda de guerra). La guerra ha generat vuit milions de refugiats, als quals cal sumar deu milions de desplaçats dins de la mateixa Ucraïna. I s'espera una nova carnisseria si es produeix l'anunciada ofensiva ucraïnesa.

Ucraïna està sent destruïda. Segons el Banc Mundial, el 2022, l'economia d'Ucraïna hauria caigut fins a un 45 %, mentre que la de Rússia –malgrat les sancions- retrocediria un 11 % alhora que Bielorrússia i Moldàvia entren en recessió. Però les conseqüències no es limiten a la regió en què es desenvolupa la guerra. Tot Europa està sent afectada per la pujada de preus dels combustibles i l'energia i les sancions a Rússia. Alemanya, considerada com la “locomotora” de la indústria europea, ha entrat en recessió i es calcula que la indústria alemanya ha perdut 180.000 milions des de l'inici de la guerra.

Des de l'inici de la guerra, la població ha estat sotmesa a una formidable campanya d'intoxicació informativa, de propaganda de guerra. Els mitjans de comunicació russos han estat prohibits a tot Europa, i som bombardejats per la propaganda de l'OTAN. Per exemple, els mitjans clamen contra la destrucció d'una presa al riu Dniéper –que atribueixen a Rússia, tot i que el govern rus diu que han estat els ucraïnesos- i parlen de “crim de guerra”, de “greu dany ecològic” (això, en un país sobre el qual ha caigut un diluvi de bombes de tota mena). Però oculten el fet que, el març del 2022, quan l'avanç rus amenaçava la capital ucraïnesa, les forces armades d'Ucraïna van volar el pont de Demydiv i la presa de l'embassament de Kiev, entre els pobles de Kozarovychi i Luitzh, per inundar la zona. Com a resultat, els russos no van poder crear el riu d'Irpin i entrar a Kiev pel camí més curt.

En tot cas, sigui qui sigui el responsable de la destrucció de la presa, és un pas més en la destrucció que provoca la guerra. I en poden seguir d'altres. Recordem que

la major central nuclear d'Europa està en plena zona de guerra.

Economia de guerra

Tots els governs d'Europa estan en peu de guerra. Per sobre dels interessos de la indústria europea, ha primat la submissió a les exigències de Biden i els plans de l'OTAN, i tots s'han apuntat a subministrar a Ucraïna armes cada vegada més sofisticades i destructives. I a incrementar les seves despeses militars. En una recent carta setmanal explicàvem com ho fan des dels Verds alemanys –que han arrabassat a les escombraries el seu pacifisme quan han trepitjat els despatxos governamentals- al govern d'“extrema dreta” de Giorgia Meloni a Itàlia. Però l'OTAN no es conforma amb això i exigeix subministrar a Ucraïna encara més armes i increments de la despesa militar encara més grans. Cada dia s'avança més en el camí de la guerra. Referent a això, cal assenyalar que l'OTAN realitzarà aquesta setmana les majors maniobres aèries de la seva història, a pocs quilòmetres de la frontera amb Rússia. Les maniobres “Air Defender” duraran 10 dies i mobilitzaran 250 avions de 25 dels 30 països membres de l'Aliança, i a més de 10.000 soldats. Amy Gutmann, ambaixadora estatunidenca a Berlín, va assenyalar que el sorprendria que algun líder mundial no prengués nota del que aquests exercicis mostren “en termes de la força de l'Aliança. I això inclou Putin”.

L'escalada pot continuar, perquè és difícil que els EUA i l'OTAN admetin una derrota de Zelensky, que seria, també, una derrota pròpia. Només els pobles poden parar la guerra.

El govern de Pedro Sánchez i Yolanda Díaz no ha estat una excepció en aquesta escalada militar. Ha duplicat els pressupostos militars, ha subministrat a Ucraïna armes de tota mena, concloent –pel moment- amb els carros de combat Leopard, entrenat en sòl espanyol a més de 600 soldats ucraïnesos. I alhora ha ampliat –sense tan sols consultar al Parlament- la presència de vaixells de guerra i soldats americans a la base de Rota.

Aquest formidable increment de la despesa militar suposa, com és lògic, des-

viar fons que necessitarien desesperadament la sanitat, l'ensenyament, els serveis públics, les infraestructures. Els dirigents europeus, que fa ben poc explicaven que l'austeritat, la lluita contra la inflació, el deute públic i altres consideracions obligaven a aplicar retallades en drets i conquestes socials, justifiquen ara sense embuts l'increment dels pressupostos militars. Ja ho va fer la primera ministra de Suècia, Magdalena Andersson, a la Cimera Europea de març de 2022, quan va dir: “M'agradaria gastar els diners dels impostos dels suecs en escoles, hospitals, millors pensions, però desafortunadament haurem de gastar més diners en defensa; per això incrementarem la despesa al 2% del PIB”. I ho acaba de reiterar l'Alt Representant de la Unió Europea per a Afers Exteriors i Política de Seguretat, Josep Borell: “Si no donem suport a Ucraïna, Ucraïna caurà en qüestió de dies. Llavors, sí, preferiríem usar aquests diners a augmentar el benestar de les persones, les escoles, els hospitals, les ciutats (...) però no tenim aquesta opció”. Amb aquestes paraules Borell reconeixia que la intervenció de l'OTAN manté artificialment la guerra, i que optar per la guerra és deixar enrere el benestar de la població, els serveis públics, les inversions en infraestructures.

El passat 3 de maig, el comissari de Mercat Interior de la Unió Europea, Thierry Breton, en roda de premsa a Brussel·les, declarava que cal usar tots els recursos possibles per finançar el “sector de la Defensa” “en un temps de guerra a Europa”. I parlava de passar a una “economia de guerra”.

Tota aquesta formidable inversió en armes, tota aquesta militarització, augura un futur de noves guerres.

Organitzar la lluita contra la guerra

La lluita contra la guerra hauria de ser al centre de l'activitat de tota organització obrera i democràtica. És una qüestió de principis, però també una qüestió pràctica. Cada euro que va a la guerra és un euro que es roba a la sanitat, l'ensenyament, els serveis públics. I cada pas cap a l'aprofundiment de la guerra implica un pas en la guerra social contra els drets i conquestes de la classe treballadora. No és casual que

el mateix Macron que proposa un augment de la despesa militar de 450.000 milions d'euros estigui intentant imposar un brutal atac al dret a la jubilació a França.

I tanmateix, els partits que viuen de les institucions de la Monarquia eviten parlar de la guerra, un tema que ha estat absent de la campanya de les eleccions municipals i autonòmiques i que tot sembla indicar que serà igualment silenciada en la de les eleccions del 23 de juliol.

La unanimitat que pretenen, la "unió sagrada" que han pretès aixecar "en defensa de la sobirania d'Ucraïna" (sobirania cada dia més qüestionada pel seu pro-

pi govern que ven les riques terres de cultiu, principal riquesa del país, a les multinacionals), no arriba a imposar-se. Ni tan sols als EUA, on acaba de publicar-se una carta de 17 experts en defensa i ex militars que assenyalen que "la solució a aquesta espantosa violència no és més armes ni més guerra, amb la seva garantia de més mort i destrucció", i insten Biden i el Congrés dels EUA a posar fi ràpidament a la guerra, "abans que destrueixi Ucraïna i posi en perill la Humanitat".

A Alemanya, a la República Txeca, a Bulgària, a la Gran Bretanya ja hi ha hagut

potents mobilitzacions contra la guerra. La resistència a la guerra existeix i es desenvolupa enfrontant-se als obstacles i fins i tot als partits que diuen lluitar per la pau. D'aquí la importància de redoblar els esforços per ajudar que sorgeixi un moviment de masses contra la guerra.

Militants alemanys de les principals organitzacions que lluiten contra la guerra han fet una crida a una conferència europea –per videoconnexió– per al proper 8 de juliol. Des d'arreu cal preparar reunions de suport a aquesta iniciativa i preparar connexions col·lectives per al dia de la conferència.

Els nostres compromisos

Motril, Granada.
Firmas y cante contra la guerra

Guerra a la Guerra!

Getafe en fiestas, también contra la guerra

Alemania, movimiento contra la guerra y la guerra social

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IS Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta